

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.801/2025/12.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2026. március 12. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A jelentős mennyiségű kábítószerre kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2025.október 16. napján kihirdetett 11.B.46/2025/23. számú ítéletét helybenhagyja.

A szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú bíróság határozata ellen fellebbezésnek már nincs helye.

Indokolás

[1] A Miskolci Törvényszék a rendelkező részben írt, előkészítő ülésen meghozott ügydöntő határozatában Terhelt1 vádlottat a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadását követően kábítószer-kereskedelem büntette [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] miatt 7 év fegyház végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre, 500 napi tétel, napi tételenként 3000 forint, összesen 1 500 000 forint pénzbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A büntetésbe beszámította az általa előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett a pénzbüntetés tekintetében a meg nem fizetése esetére a szabadságvesztésre átváltoztatás feltételeiről. A terhelttel szemben 1 310 000 forint erejéig vagyoneklkobzást rendelt el. Határozott a Szerencsi Járásbíróság 5.Bpk.203/2022/2. számú büntetővégzésével kiszabott 1 év 10 hónap, 2 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendeléséről. Az eljárás során lefoglalt bűnjeleket elkobozta és kötelezte a vádlottat 862 450 Ft bűnügyi költség megfizetésére, megállapítva, hogy 141 208 Ft bűnügyi költséget az állam visel.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen egyrészt az ügyészség jelentett be fellebbezést a kihirdetéskor a vádlott terhére, a szabadságvesztés és a mellékbüntetés tartamának felemelése érdekében (23. sorszámú jegyzőkönyv 10. oldal 6. bekezdés). Indokai szerint a bíróság ugyan feltárta a bűnösségi körülményeket, de a súlyosító hatásukat nem a számuknak és a nyomatékuknak megfelelően értékelte, nem volt figyelemmel továbbá az elkövetési magatartás hosszabb ideig történt kifejtésére, valamint a vevői kör kiterjedtségére sem. Ezen okok miatt a kiszabott büntetés nem igazodik a bűncselekmény tárgyi súlyához és az elkövető társadalomra veszélyességéhez, ezért a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának súlyosítását tartotta szükségesnek (Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Főügyészség B.2103/2024/74., 27. sorszám alatti elsőfokú bírósági irat).

[3] A határozatot másfelől védelmi fellebbezések sérelmezték. A vádlott a kihirdetést követően nyomban a büntetés enyhítése céljából terjesztett elő jogorvoslatot (23. számú jegyzőkönyv 10. oldal 8. bekezdés). A védő pedig a nyilatkozattételre fenntartott határidőben részben szintén enyhítésért, valamint a lefoglalt Honor márkájú mobil telefonkészülék elkobzása helyett a lefoglalás megszüntetése és a vádlott részére történő kiadás céljából nyújtott be perorvoslatot arra hivatkozva, hogy a telefon kiskorú gyermekéé és nincs összefüggésben a vádbeli bűncselekmény elkövetésével (25. sorszámú elsőfokú irat). A nyilatkozata részletes írásbeli indokolásában az enyhítés indokoltságát alátámasztandó bírósági eseti döntések és az alkotmánybírósági gyakorlat felhívásával jelölte meg többek között feltáró jellegű beismerő vallomását, méltányolható személyi körülményeit, azt a tényt, hogy öt kiskorú gyermekének eltartásáról kell gondoskodnia. A büntetés érvei szerint eltúlzott, ezért lényeges enyhítésére tett indítványt (10. sorszámú másodfokú irat).

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.436/2025/3. számú észrevételében az ügyészségi fellebbezést fenntartva – a védelmi indítványokat nem találva alaposnak – a támadott határozat helybenhagyására tett indítványt.

[5] Az ítéltábla a kétirányú jogorvoslatokat a Be. 598. § (2) bekezdése alapján – az ügyészségi indítvánnyal egyetértve – a perjogi feltételek maradéktalan teljesítése folytán tanácsulésen bírálta el.

[6] A fellebbezések alaptalanok.

[7] Figyelemmel arra, hogy a perorvoslatokat kizárólag a joghátrány, illetve a bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezés miatt jelentették be a Be. 583. § (3) bekezdés a) és b) pontja szerint, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett részét bírálta felül a Be. 590. § (3) bekezdése alapján (korlátozott felülbírálat).

[8] A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik a szankciós és járulékos kérdést vitató fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút és súlyos relatív hibából eredő hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a vádlottat fel kell menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, továbbá a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésre [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontok- c) pont, (5a) bekezdés]. Értелеmszerűen a mértékes fellebbezésnél a büntetés kiszabása a fellebbezés oka és a cél: a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontban foglaltak jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg. Ezen túl a másodfokú bíróság vizsgálta a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket is.

[9] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében ugyanakkor a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta és nem is vizsgálta az ítélet megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által rögzített tényállásra alapította, mert a fellebbezést kizárólag a Be. 583.

§ (3) bekezdése alapján jelentették be. E fellebbezésnél az elsőfokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes.

[10] A felülbírálat során az ítéletábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le. Nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a)-h) pont], sem olyan relatív perjogi hibát [Be.609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a)-d) pont], ami az eljárás törvényességét befolyásolva az érdemi felülbírálatot kizárta volna és az ítélet hatályon kívül helyezését, így az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását eredményezné. Külön ki kell térni rá, hogy a bűnösség beismerésének elfogadása is perrendszerű volt, a Be.502. § (2) bekezdés a-c) pontjában írt feltételei fennálltak. Az elsőfokú ítélet e körben is részletes és igen alapos indokolást adott, melyben foglaltak az ítéletábla egyértéket.

[11] Az elsőfokú bíróság büntethetőségi akadály hiányában törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és az elkövetéskor hatályos Btk. helytálló alkalmazásával az anyagi jogi szabályoknak megfelelően minősítette a vádlott cselekményét kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetnének. A felülbírálat kiterjesztése során nem volt észlelhető olyan körülmény, amely a terhelt felmentését vagy az eljárás megszüntetését tette volna szükségessé, amire egyébként nem is történt hivatkozás.

[12] Az ítélet a büntetés kiszabásakor irányadó körülményeket hiánytalanul feltárta, azokat a nyomatékuknak megfelelően értékelte, a bíróság a büntetési célok elérésére alkalmas, a büntetéskiszabási elvekkel összhangban álló, a bírói gyakorlatnak is megfelelő tetterányos szabadságvesztést, pénzbüntetés és közügyektől eltiltás büntetést szabott ki. A tényállás alapján a bűncselekmény mintegy egyéves időszakot ölelt át, amely nem kirívóan hosszú és igazoltan csak öt vásárlót érintett, ami nem tekinthető kiemelkedő számú vevői körnek. Sem az ügyészség, sem a védelem nem jelölt meg olyan tény, mely a büntetés jelentősebb, a mértékes indítvány által is behatárolt megváltoztatását alapozná meg, ezért a fellebbezések eredményre nem vezethettek.

[13] Nem volt alapos a vádlottól lefoglalt mobil telefon elkobzásának mellőzésére és a terhelt részére történő kiadásra irányuló védői indítvány sem, mert e tárgy elkobzására vonatkozó rendelkezés is összhangban áll a büntető törvénnyel. A telefont a vádlottól akkor foglalták le, amikor rendőri intézkedés alá vonták, a kereskedői tevékenységhez kötődően indokolt volt az intézkedés. A védő nem hozott fel olyan tény, körülményt, mely az elkobzás helyett az elkövető részére történő kiadást alapozta volna meg.

[14] Az ítélet egyéb, a feltételes szabadságra bocsáthatóságra, az előzetes fogvatartás beszámítására, a vagyonelkobzásra, a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésére, a bűnjelekre és a bűnügyi költségre vonatkozó, az ítélet egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezései is törvényesek.

[15] A kifejtettetekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján – helyes indokainál fogva – helybenhagyta.

[16] A vádlott által az előzetes fogvatartásban töltött idő további beszámítása a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésén alapul.

[17] A másodfokú ítélettel szemben – ellentétes döntés hiányában – fellebbezésnek a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése alapján nincs helye.

Dr. Háger Tamás sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró, Dr. Bakó József sk. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 11.B.46/2025/23. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.801/2025/12. számú végzése által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2026. március 12.

Dr. Háger Tamás sk.
a tanács elnöke